

KELET.

POLITIKAI ES KÖZGAZDASÁGI NAPILAP.

1881.

Kolozsvár, csütörtök, május 19

Tizenegyedik évfolyam.

ÜDVÖZLET.

(L-t.) Ma, fényes dél táján, lép a fejedelmi fiatal pár Magyarországi földére, hogy a magyar királyi az ország szívében is bemutassa szíve választottját, hogy a leendő magyar királyné meglátogassa, fővárosában, egykori országát.

Üdvözlő hangok veszik körül az örömmel várt új párt egész útja hosszán: éljen és isten hozott olvasható a zöld lombból épített színpadon ékített díszkapukon s fény és pompa környezi az érkezőket a fővárosban, a főúrrak és polgárság részéről, a főváros ünnepi felkeltését utcaiban, át a lobogó-szárnyakat öltött lánchídon, föl és Buda várának királyi csarnokáig. Ragyogás, kincsek, ékesek, a mit csak a mesterség és művészet nagy áron előállítani bír: ott fényeskedik ma mind az ifjú pár, Rudolf és Stephánia előtt.

S mégis nem ez, ne ez legyen a mával kezdődő ünnepi hét fő disze és igazi éke. Ne a fényes fogatok s paripák, drágaköves ruhák s fölciczomázott paloták, ne a világitás millióira menő lángjai, sem a hódoló küldöttségek mézes szavai bókölésai legyenek a magyar királyi s fenséges neje előtt a legkedvesebb, a legértékesebb a mai napon s ez ünnepi hét folyamán.

Tudják fölismerni a forrást, melyből mind e látványosság eredetét veszi! Érezék a nagy áldást, mely a szív igaz és nemes érzelmeiben rejlik, melynek csak külső képe és jele mindaz, mi látszik, de mely valódi értékét ott ben, a lélek mélyén, rejtkeiben hordozza!

Most még csak mosolyog nekik az élet — boldogok, még nincs történetük... De, hogy ily riadás, öröm-ujjongás veszi őket már is körül: a multak tapasztalataiban, a jövő reményében rejlik titka.

Egyiküknek atyja, a másiknak nagyatyja tette örökké a magyar nemzet szívében nevét, emléket s a fejedelmi dícsfényét, mely az atya s nagyatyja nevét környezi, sokkal, ezerszer ragyogóbb az a láng, mely a szeretet, hála tüzeiből táplálkozik, egy nemzet szeretetének, hálájának tüzeiből, a valódi jó áldást hozók iránt.

A magyar a hitnek, bizalomnak népe, s mert jót és áldást vett és tapasztalt a szülő és nagyszülő részéről, jót és áldást vár a fiutól, az unokától is.

E szép, e boldogító remény kelti s táplálja ma a szívekben a szeretet, a

lelkesség tűzét s e tűz, mely a fény és pompa látványosságában az új pár elébe tör.

És e tűz erősebb, hatalmasabb a gyémántok sziporkázó sugarainál, szebb és érdekesebb a gázlángok ragyogásánál.

Tudják fölismerni a forrást, melyből mind e látványosság eredetét veszi! Érezék a nagy áldást, mely a szív igaz és nemes érzelmeiben rejlik, melynek csak külső képe és jele mindaz, mi látszik, de mely valódi értékét ott ben, a lélek mélyén, rejtkeiben hordozza!

Az atya és nagyatyja életével, tetteivel biztosítja e nép elvillámló szíveit, háláját magának. A fiú és unoka immár bírja zálogát e legszebb kincseknek, melyeket fejedelmek birhatnak s a nemzet bizó reménnyel nézhet a jövő elé, mely ily zálog által van részére lekötvé.

Az üdvözlő szívből jön, s ha szívhez szól, a kötelék, mely a szíveket összefűzi, vasnál és drágaköveknél erősebb — eltörhetetlen.

Hozta isten, tartsa isten a leendő magyar királyt és fenséges nejét Magyarországi drága földén!

NEZZÜK AZT A SZÉLBALI PROGRAMMOT....

II.

És aztán akarhatnának önkönként hegyen-völgyön lakodalmat, — mert ezeken a kiadásokon felül olvassák csak önkönként a függetlenségi párt közlönyeit, hogy mi mindent akarnak még azok. Azoknak mind kevés még az, a mi van, semmi se jól van úgy, a mint van, hát nagyon természetes, hogy mindent meg akarnak változtatni. Hogy pedig ez a változtatás mennyire kerülne? Hát el merem mondani önöknek, hogy legalább is még egyszer annyiba, mint a mennyi a mai adó. Hát az asszonyok, öregek és ügyefogyotak fizethetnének — háromszorosan olyan adót, mint a mai adó!

Mert hát mindössze is miéért leszálításokat helyeznek a függetlenségi kiállításba? — A hivatalok leszálítását. Azt mondják, hogy el kell törölni a nagy hivatalokat, hanem szaporítani kell a kicsinyeket és a kicsinyek fizetését. Ez a leszálítás. Ez ugyan nem akar más lenni, mint a mézes madzag azokra nézve, kik hivatalnokok szeretnének lenni, de már nincs hely. — Na hát lesz, nem kell félni, — mondja a független jelölt — csak mi jussunk kormányra. A kis hivatalnokoknak meg ezeket mondja:

Isten áldja meg jó emlékező tehetségét, hogy nem feleli el, régi barátait.

Igen, de első perczben felismerem kegyedet. Nem oly könnyű elfeledni, ki már egyszer látta, azt mondhatom. Bella, te nem emlékszel miss Pacere? Hisz nálátok láttam őt többnyire.

— Oh! hát ő az? szölt Bella eredménytelen kísérlet után, hogy eltitkolja, régebbi ismeretségét e nővel, kit szülői mindig nagyra becsültek.

— Félek, szölt miss Pace, Kittyhez ugyanazon hangos süttővel, mint az előbb Gertrudhoz, hogy büszke szívét hord keblén. Azután tudomást sem véve az urakról, hogy tán meghallhatják szavait, tovább folytatta: — Széptevők, a mint látom miss Katarina, ifjú, széptevők? kiki, a kegyed vagy miss Isabella?

Kitty nevetett, mert látta, hogy a fiatal emberek jól hallották a kérdést, s nagyon mulattatta őket, s minden gondolkodás nélkül így felelt:

— Oh! az enyémek miss Patty, az enyémek, még pedig mind a ketten.

Miss Patty körül nézett most a szobában, s nem látva mr. Grahamot, oda tépett nejéhez s kérdezte tőle:

— És hol van völgye asszonyom? Mrs. Graham kissé zavartan azt felelte, hogy azonnal bejön, s ülésel kiálta meg miss Pace.

— Köszönöm asszonyom, nem ülök le, szölt. Nagyon tudványó szellemmel bírok, s engedelmelem körül tekintek a szobában. Szeretek mindent közelről megfigyelni asszonyom. Ekkor elkezdte legelőbb a képeket nézni a falon; de ezzel

Oh ti balgák! miért nem szavaztok reánk, hiszen mi emelni akarjuk a ti füsteteket. Ime uraim, hát ez ő náluk a leszálítás. Ezt az egyetlen helyezik kiállításba, ezt is hogy? A mi pedig a nagy hivatalokat illeti, hát arról is mondd egy történetet.

A nagy francia forradalom után, mi a kegyetlenség kivételével az volt a franciáknak, a mi nekünk a 48., — XVIII-dik Lajos uralkodott. Derék, becsületes jó király volt, megtett mindent, a mit csak tehetett, kivén a forradalmárokat azon óhaját: — hogy maga magát kergetse el. Ámde a mit ezen kívül tett, az mind kevés volt. Mindig többet-többet követeltek, a mit perse a király nem levén képes teljesíteni, végre azon kívánságuknak tett eleget, — hogy meghalt. Jött utána X-ik Károly, a ki perse a felcsigázott igényeket megint csak nem bírta kielégíteni, és azon kívül volt neki egy kedves rokona, az orléansi herceg, ki rettentően adta a szabadelvűt meg a republikánust, nem volt meglegedve a király semmi intézkedésével, tehát ez uton mihamarabb népszerű lett a királlyal. Körülte csupa szélsőbali csoportosultak, kik el akarták törölni (!) a nagy hivatalokat, mert ők nem vágytak rá (!) XVIII-ik Lajos, meg X-ik Károly persze nem igen kinalgatta őket, s így ki is mondták, hogy ők nem hivatalért harcolnak... Az orléansi herceg körül csoportosultak tehát, ki szintén nem a koronáért harcolt... Elkézdtek aztán a népet izgatni és biztatni a kormány és fejedelmek ellen, igérvén annak mindent, a mit csak szemé, szája kívánt, hogy a szegény nép végre a sok ígértől neki bódult: — fellázadt. — Páris utcáiban patakokban folyt a vér, hanem az izgatók, egy-kettőt kivéve, lakásaikban húzódtak meg, ott hallgatták az ágyuk dörgését, fegyverek csattogását, a küzdelem borzasztó moraját és a pusák ropogását. A sebesültek jajgatását, nők és gyermekek sikolyát. A nép végre győzött, a király el lett kergetve. Ez volt 1830-ban a júliusi forradalom!

Mikor aztán az utcákról vér és halottak eltakarítottak, a síró asszonyok elhallgattak, hát Páris ünnepi színt öltött, s örült a nép a diadalnak. — De hát miért?

Az orléansi herceget, a ki nem akart király lenni, megkoronázták, ki aztán a nagy hivatalokat azok közt osztotta föl, kik nem hivatalért harcoltak...

— Gertrud csodálkozva nézett reá, mire miss Patty kijavította kérdését, s szölt: — Oh! csak a másolatról beszélek, az eredeti rég elhunyt, azt jól tudom. De hol van az első mr. Graham arcképe? Mindig e helyen függött, ha emlékem nem csal.

Gertrud sugva felelt kérdésére, s ekkor miss Pace következő magán beszédet tartott: „A padláson! szép, nagyon szép; ez a dolgok folyása mai napig. Az új eltört emléktükréből a régít.” Most megfogta Gertrud karját, s ő is magával vitte, szobai körutjára. Midőn ezt bevégezte, megállt, a két fiatal ur előtt, kik nagy gyönyörűséggel szemléltek őt, — mr. Bruce, régi ismerősként üdvözölte, — s kérte, hogy mutakozzék be a hadügyi osztálynak is, mialatt Osborne hadnagyt értette. Kitty egész ünnepélyességgel bemutatta őket egymásnak, s ugyan ezt tette Gertruddal is, Osborne szembe, mit nagynéje, nagy bosszúságára elmulasztott volt megtenni. Most székelt hoztak miss Patty számára, ő is körbe ült a többiekkel, s ebéd idejéig mulattatta a társaságot.

Gertrud ismét visszatért Emilia szobájába. Ebéd alatt Gertrudnak, ki Emilia s miss Pace között ült, s előbbinek minden szükségletére felügyelve, nem jutott ideje más valakire figyelni, a Bruce

Hát a nép minek örült?... Miért ontotta vért? — Azért, hogy ezen nagy hazafiak garázdálkodását 18 évig törvén, egy újabb ígérőnek és ámitónak, III-ik Napoleonnak szavára ezeket is elkergetse. És így járt még minden nép, mely az ámitók szavára hallgatván, a józan ész útjáról letért, míg ellenben az angol nemzet, mely folytonosan a törvény és a higgadság útján haladt, gazdaggá és hatalmassá leve.

Hát ezeket miért nem mondják el önök, t. függetlenségi jelöltek? Miért nem világosítják hát fel önök a népet mindenről, a mit annak tudnia kell? vagy legalább is legyenek oly őszinték, mint Hurban volt, ki épen úgy ígért, mint önök, de legalább bevallotta, hogy az ígért azon földjére csak kivont karddal lehet eljutni.

De hát igaz! — Pardon! — Most jut eszembe, hogy a magyar nemzet nem akar se júliusi, se márcziusi, se áprilisi forradalmat, — hát azoknak, kik nem hivatalért harcolnak, nyíltan kirukkolniok nem szabad, hanem csak úgy szórmenten kell a népet hitegetniük.

És most már engedelmet kérek, tisztában vagyunk a dologgal. Az önök önzetlen hazafiságát nem vonhatja kétségbe többé senki, mert annál nagyobb önzetlenség már csak nem kell, hogy például az ember nem hivatalért harcol, hanem azért a választók elébe állva, lelküzdő önzését, lelküzdő lelkiismeretét, és olyat beszél azoknak, a mit maga se hisz!

Na már ennél nagyobb önmegtartóztatás, az önzetlen hazafiságnak nagyobb bizonyítéka nem szükséges!... Most már hisszük ezen állításukat: —

Szegény magyar nemzet! Szegény nép! „Ha mi kormányra jutunk: jobban lesznek szegény nép!”

Et bonus quandoque dormitat Homerus. Az „Egyetértés” hétoldi számából ollóztuk ki a következő sorokat: „A bécsi tőzsde az új négyezázalekos magyar aranyjárdékra teendő aláírások mai megnyitását igen kedvezően fogadta. Az érték, melynek kibocsátási árfolyama aranyban 39 frt árfolyamnak papírban felel meg, máris 93-on tehát négy frtnyi felénzel árszultott. Előjegyzések 1—1.500 frt árszultott. Hasonló kedvező fogadtatást jelentenek más piacokról is, s így nem lehet kétség, hogy az aláírások fényes eredménytognak felmutatni. Ez annál is bizonyosabb, mivel az új érték más hasonló papirokkal szemben még jelentékeny előnyt is nyújt. Ha az osztrák aranyjárdék ma 97-en keresetlik, az új magyar arany

ar nagy bosszuságára, ki nagyon szeretne volna, ha észrevenni mennyire szorgoskodik Kitty körül, kinek hajában a moha rózsák, s arcán a boldogság mosolya virítottak.

Bella is boldog volt, fiatal hadnagy udvarlója hódolatával, s senki nem gondolt arra, megzavarni a két leány elégteltségét. Miss Pace egy-egy alkalomsszerű megjegyzése azonban az egész asztal társaság figyelmét magára vonta, s vagy hangos kacaját idézett elő, mi néha szándékában is volt, vagy általános derűtséget, melyet bár olykor kissé helyen kívüli volt, lehetlen volt elfojtani.

Nr. Graham a legnagyobb figyelmet tanúsította miss Pace iránt, s Grahamé is igen kedves tudott lenni, mikor akarta, s mivel szerette, ha mulattatták, nem kimélte a fáradságot alkalmat nyújtani az öreg hölgynek, mulattató képességét mentől jobban csillogtatni. Ugy is találta, hogy miss Patty majd mindenkit ismer, s rendkívül találó, s mulatságos megjegyzéseket tesz mindazokra, kiket szóba hoznak.

Mr. Graham végre reá magára, s magános életmódjára terítette a beszédet, s Bruce Fanni, ki mellette ült, egyenesen megkérdezte tőle, hogy miért nem ment férjhez.

— Oh! kedves fiatal miss, még van idő reá, válaszolt az öreg hölgy, s majd csak választok én is élettársat magamnak.

— Meg is kellene hogy tegye, szölt bele mr. Graham. Csinos kis birtoka van miss Pace, s ezt egy ügyes takarékos

Hirdetési díjak.

Egy négyesű oszontiméterű tér ára 2 kr. Bélyegdíj minden hirdetés után 30 kr. Nagyobb és gyakoribb hirdetéseknek külön kedvezményt is nyújt a kiadóhivatal.

Hirdetéseket felvesznek:

Bécsben: Oppelk Alajos Stadt Stubenbastei Nr. 2. (Eckhaus) der Wollzeile 36. Haasensteint et Vogler (Wallischgasse 10) Rud. Mosse Publicistische Bureau. Budapest: Haasensteint et Vogler hirdetés közv. irodája. Goldberger A. hirdetések és vételi irodája Budapest Szervitater 3. sz.

Nyitási csekkék

gármond sora után 25 krajczár fizetendő.

járadék aláírójának még azon esélye is van, hogy a kibocsátási árfolyamon felül az árfolyam 8 frttal emelkedhetik. Arra ugyanis nincs a legkisebb oksem, hogy a magyar és az osztrák járadékok biztossága közötti különbséget tegyünk, mert ha az adott pénzügyi és politikai viszonyokat tárgyalgasson és előítélet nélkül vizsgáljuk, be kell látnunk, miszerint semmi ok sincsen arra, hogy a magyar állam hitelét Ausztriánál csekélyebbnek vegyük. Mindkét ország a vállakon nyugvó terhek erejének arányában viseli. Különleges tartozásai is teljesen megfelelnek viszonylagos gazdasági körülményeinek, s a Lajtha mindkét oldalán tett beruházásoknak. Ha tehát Magyarország hitelt Ausztriával egyenértékű, nincsen semmi ok arra, hogy a két kölcsön ugyanazon valuta és kamatláb mellett az árfolyamban 8 frttal eltérjen csupán azért, mert az egyik magyar, a másik osztrák. Azon körülmény, miszerint az osztrák járadék már ki van bocsátva, míg a magyar csak időközönként, még pedig két és fél év alatt fog a piacra jutni, s így a jövő kibocsátványok az előzőknek árfolyam fejlődését korlátozzák, szintén nem jöhet szóba, miután egyidejűleg a négyezáz millió 6 százezalekos aranyjárdék bevonatik, s így voltaképpen csakis kiegyenlítés forog fenn.

Eddig az „Egyetértés”, az a lap, a mely napról napra azt bizonyítja, hogy Magyarország Ausztria gyarmata, hogy hazánk a Lajthán-tuli részek kiszivattyúztak, hogy a kolos botot szorongatja éhségtől lesorványkózzott öklünk. És ime most egyszerre sarkán fordul s kimondja, hogy a két járadék biztossága közt különbség nincs s ha tárgyalgasson és előítélet nélkül ítélünk, hitlünk nem csekélyebb Ausztriánál, hogy terheink arányosok, hogy tartozásaink teljesen megfelelnek gazdasági körülményeinknek, és hogy a conversio, nem mint annak idején írták, új teher, hanem csakis kiegyenlítés! Valóban, nem tudjuk, hova legyünk bámulatunkban, szavunk eláll s egyebet sem mondhatunk, minthogy üdvözöljük a midőn olvregre elérkezett az igazmondás földére! Mi ezt mondjuk, de hát mit mond az „Ellenzék”?

KÜLFÖLD.

Bécsben a képviselőház folytatja a budget vitát. Sorrenden a kereskedelemügyi miniszterium budgetje van. A kormány előterjesztése a prágai egyetem átalakításáról még a hivatalos körökben is csak kedvetlen hangulatot keltettek. A kormány azon szándékát, hogy a törvényhozást mellőzze, még nem is kísérel meg indokolni. Az előterjesztés igen nagy mértékben lohangolta a baloldalt, mert azt vélik, ha a kormány az egy nyelvű egyetemet átváltoztathatja két nyelvre, a nélkül, hogy a törvényhozó reich-

emberrel meg kellene osztania. Mr. Graham ismerte a miss győnye oldalát.

Földi javaim csak igen jelentéktelenek, válaszolt miss Pace, s többé nem is vagyok oly fiatal, mint ez előtt voltam, hanem azért mégis választhatók még élettársat magamnak.

— Fiatal emberre! kiáltott fel Fanni nevetve.

— Nő igen, miss Fanni. szölt komolyan miss Patty. Én szeretem a fiatal ságot, s mindazt, mi divatszertű.

Kedvelem az életet, nagyon kedvelem az életet.

Mindenesetre, jegyzé meg mrs. Graham, mis Pace nálánál fiatalabb emberhez kell, hogy nőül menjen, ki majd örökölhessen vagyonát, ha túl találja őt élni.

Igaz, szölt mr. Graham, jelenben, ha hirtelen megtalálna halni, azt sem tudná kire hagyja birtokát, ha csak Gertrudnak nem hagyományozná azt. Azt hiszem szeretné jól elhelyezve tudni.

Ez mindenesetre fontolóra veendő, szölt miss Pace. A gondolat borzasztó lenne reám nézve, hogy megtakarított kis vagyonom elfecsérlődjék.

Tudom, hogy van elég szegény ember, kinek jól fogna részletet kapni belőle, de nem szándékom ily képpen osztani fel. A legnagyobb rész közülök mégis szegény maradna sir. S a melyik megkapná, ki tudja, hogyan pazarolná el. Nem, nem, oly embereknek soha sem hagynék semmit.

(Folyt. köv.)

srathot megkérdezze, akkor bármelyik német felső tanintézetet is szabadon átváltoztathat csehé, vagy akár szláv ajkúvá is, ha jogában áll. Őn-hatalmulag, a törvényhozás nélkül felállítani új facultásokat, akkor hasonlóképpen a fakultásokat is bármely pillanatban felbonthat.

Az olvasó lapok kivétel nélkül a minis-terválsággal foglalkoznak. A Diritto azt állítja, hogy két dolog áll világosan; először a kabinet nem kellett volna Olaszországot olyan zavarba hozni, s másodsor, hogy a külügyek vezetését más kezekre kell bízni. Az Oppinione kevésbé vádolja Cairolit, mint inkább Depretist, ki már régi tapasztalt politikus és kitől több előrelátást várhattak volna. A Italia azt mondja, hogy a Cairolit politikája talán igen jó leendő száz év múlva — azonban a jelen időkre Olaszország erejét túlhaladja. Azonban a Rómából jött leg-újabb tudósítások szerint az új miniszterium al-kulásától még semmi hírt sem mondhatunk és úgy látszik, hogy Sella igen nagy akadályra talált a miniszterium alakításánál.

A „Nürnbergi Correspondent“ szent-péter-vári levelezője igen érdekes leleplezéseket hoz a harcok, mely Loris Melikov vereségével végződött. Melikov és Miljutin nem egyezhettek meg a kabinet majoritásával, mert Pobedonoszev arra bírta a cárt, hogy minden új reform iránt az illető városi hatóságok vagy közők megkérdez-tesse, míg ellenben Loris-Melikov azt kívánta, hogy a reformok mint a cár kegye, egyenesen a manifestumhoz csatolva jussanak érvényre. Hovés vitaközmös után Loris-Melikov beadta le-mondását. Az orosz kormányzatban a legtelje-sebb reakció és panszlavismus pártja lett tul-nyomó. A cár nem akarja öreg nevelőjét eljeleni, mert tudja róla, hogy ez vakon hivat neki. Ignatieff foglalja el Loris-Melikov helyét s a változás jelentősége iránt Európa egy pillanattal sem le-het kétségben. Loris-Melikov a cár manifestu-máról csak a megjelenés előtti estén értesült, ő rögtön külön vonaton ment Gatsinára, hogy lemondását benyújtsa, de a cár megnyugtatta. Csak midőn május 11-én a cár azon parancsát vette, hogy ne tegye közzé a parasztszolgák megváltási árának leszállítására megállapított javaslatot, ujítja meg lemondását, mely elfogad-tatott. A cár manifestuma már megteremt azon gyümölcsöt, hogy egyes helyeken a parasztság a tanulóknak ellen tiltott.

Levél Berlinből.

(A német katóna. Diszszemle. A katona műveltsége.)

Berlin, 1881. máj. 14.

T. Szerkesztő ur!

Sokat hallottam a német katonaság ügyes-ségéről, gyakorlóságáról; régóta óhajtottam saját szememmel győződni meg a dolog valódi hogyléte felől. Folyó hó 13-án megjött a rég várt alkalom: Potsdamban az I-es jáger ezred parade előállításra jött. Kapva a jó alkalmat, kirándultam reggel volt Potsdámba, végig néztem mindent. S nem tartom érdektelennek a látottakról és tapasztaltakról a t. szerkesztő urat is értesíteni röviden.

Reggel 1/9 órák az ezred fel volt állít-va teljes díszben, az ugynevezett parádé téren. A tisztek mind jelen voltak, melyeknek nagy része herczeg, maga Vilmos herczeg is kapitány. Rubája ugy a tiszteknél, mint a közlegények-nek, kiválóan csinos és szép: világos zöld blou set és hó fehér nadrágot viselnek.

A szemlét maga a császár tartotta, ki fél 10 kor érkezett meg. A katonaság riadó töl-vi-kiáltással, a zenekar pedig a hymussal fogad-ta. A császár ugyanezen ezred tábornoki dísz-egyenruháját viselte, s hajlott kora dacára igen egyenesen és határozott léptekkel haladt vég-ig a hosszú sor előtt. Miután az egész eszredet megtekintette, a tér közepére állott, a zenekar egy általa kedvelt indulót kezdett játszani, az egyes századok pedig különböző menet-gyakor-latokat tartottak.

A gyakorlat bevégezte után az ezred és az ugynevezett „Schul-Abtheilung“ kivált az „Exercierplatzra“, hol a császár tiszteletére ma-nőveret rendeztek.

Az egyes emberek, századok és az egész ezred technikai ügyessége, pontossága, a gy-a-korlatok végrehajtásánál bázulatra ragadja az embert. A szakaszok mozdulatai, különválása, majd egy egész hadtestté fejlődése pillanat mű-ve. Röviden jellemezve az ezred tökélyességét, hasonlíthatjuk egy kintűnő gézgéphez.

Ha a német birodalom minden katonája olyan volna, mint ezek, akkor az európai álla-mok összes katonái is alig mérkőzhetnének meg vele. Azonban elhamarkodottság lenne a német katonaságot a Berlinben és Potsdamban levő ezredekről megítélni. Ez a katonaság aristocra-tiája, a tisztek legalább is mind „von-ok“, a le-gényiség pedig majd mind tanult emberekből áll. Nem akarom ugyan a többi katonaság ügyes-ségét sem kétségbe vonni. De annyit mégis me-részelek állítani, hogy ha a többi katona is mind olyan volna, mint ezek, akkor Molito rég bebi-zonyított volna a praxisban azon teoriáját: „háboru nélkül nincs élet, nem tűnik ki a há-torság, nem fejleszthető az erény.“

Borne misza Károly.

BELFÖLD.

M.-N.-Sombor, máj. 14.

Az Almás vize.

Újból és újból segélyért kiáltunk! Segélyért mindaddig, míg meghallanak. Alig öcsudtuk föl e hó 13-án benntünk ért árvíz keserveiből, alig emelkedtünk föl egy mindentünk pusztítással fenyegető árvíz iszap-jából s hoztuk tűzhelyeinket újból lakható álla-potba — s a folytonos esőzés miatt kiöntött Almás vize újból nyakunkon van mindent ellepő undok iszapjával. Újból megtámadva s rombolva földjeinket, nyugtot adó hajlékainkat, közlekedő utainkat, hidjainkat s mindentünk, nem egyszer éltünk.

A néhány év óta folytonos mostoha idő, rozsz termés ami keveset egy napról másikkal tengestetünk verejtékes munkánk után megnagy-nak — a rakoncátlan árvíz azt is megse-misíti.

A földbirtokot már túlterhelő eszérle fizetni való csak ritkán előáll rozsz termés mellett és kétségbe ejtő kizűködésel is alig terem-tető elő.

De aztán már csaknem két tized óta több-nyire rozsz termés esztendő s reáa dásul mindnu-talan ismétlődő gyakori árvizek miatt — meg-szűnik a tengerszátára s akkor már a bukás, tönkremenés következik be kérésletlenül és biztosan.

Egy rozsz termés által okozott sebeket és hiányokat az azelőtti jobb idő, jobb esztendő k-fülségből orvosolhatja s pótolhatja a gazda, ha takarékos; de mikor több éven át csak an-nyit ad neki az anyaföld, hogy egyik naptól másikig él belőle — miből teljesíti nehéz fizetési kötelezettségeit, mik mind a földbirtokot nyomják, amikor még ezen kis élelmére tán ele-gendő termés sem marad meg számára egy gyors esőre is előrohánó árvíz miatt?

Valóban ekkor le kell roskadnia a folyton szaporuló újabb és újabb terhek alatt a hitel nélküli sokat nyomorgatott földmives osztálynak.

Az Almás vize már több év óta egész fo-lyása mentén okozza minden évben az ezreke-menő érzékeny károkat, tessi az utjában eső köz-ségeket mindrongyosabbakká lakhatatlanabbakká — s így nem egy község, de Kolozs megye egy egész szép de mostoha vidékének mossa nemso-kára lételet el.

N.-Almás, Középlak, Zutor, M.-N.-Sombor, P.-Szent-Mihály, Hidalmás és Bányika azon köz-ségek, melyek minden hó és jégolvadás, minden nyári nagyobb eső és hosszabb őszi eső al-kalmával — alantabb fekvő házaikból kiköltöz-ködvé s merre lehet menekülni várják s nélkül tehetetlenül e csunya elem rombolását, legter-mékenyebb az Almás terén fekvő földjeiken díszlő legjobb gabonájuk megsemmisítését, vagy kizűdenek életveszélyek közt a fekete hullám ollen vagyvonul, állatjaik megmentésére.

Valóban szomorú látvány, mely többször volt már általunk is lefestve, de, olyan mely vé-gpusztulásunkkal fenyeget.

Az államnak jól felgott érdekei között nézetünk szerint nem állhat utolsó helyen az egy-esek, községek s egy egész termékeny vidék jelle.

Tehát nem nézheti közönyösen annyi köz-ség s járás pusztulását sem.

Itt segíteni kell! S annyiszori felajdulá-sainkra érdekes és gyors intézkedés volna az, mi emlékeztetne arra, hogy az állammal szemben ha-vannak — és pedig terhes — kötelezettségeink — vannak jogaink is, melyeknél fogva hól és mi-kor kell bajainkra orvoslást, nyérhetünk és vár-hatunk.

Hogy ezen állapotok így tovább sehog-y sem elviselhetők a kétséget nem szenved.

A kérdés csak a lehet, hogy segíthet-e o-vagy nem?

Erre a felelet épen misériánk okából kito-lyólag határozottan igenlő.

Mi okozza az Almás vízének oly könnyen és gyakori kiömlését?

Az azon, felette nagyszámú szabályel-lepésen és felszáz szerint épített malom-gátak, ezek egymástól távja és száma közti az arány kedvesítően volna.

Még a folyammeder normalis állapota s a legkintűnőbb dispoitio s ennek fentartását bizto-sító folytonos éber ellenőrzés mellett is kedve-zőten volna fennálló gátaknak e rövid folyó-nak malomokkal és gátakkal.

De tekintetbe véve említett gátaknak régi időktől fogva való szabálytalan semmi ellenőrzésben nem részestől építését, fenntartását, az építészeti hivatal által műszakilag megállapított magasság-nak gáttulajdonosok általi ignorálását, tekintve azon számtalan ügyltetet, árktot, szakadást és mellékpatákat melyek mind az Almás völgyére nyílnak s zavaros vizüket ebbe bocsa-ják, ide véve még számos és merész kanya-rulatait az Almásnak — a meder annyira fel-telt, a malom árok olyan magasságot nyert, hogy a malomtulajdonosok malmaik és gátjaikat folyton emelni levén kénytelenek — a folyam meder elrontását, a mellék patakok és árkok aagymértvű kormatálását, hitetetlen rövid idő alatt fokozták jelen stadiumra.

Ezen körülmény által a gáttulajdonosok ma-goknak is árva, az Almás folyóját több, már említett község átkáva tették.

Miután tudunk e gátak közül olyant, mely az Almás medrének jelenlegi állapota mellett — néha partmagasságig emelve sem táplálhatta malmát kellő vízmennyiséggel, továbbá, miután az Almás vízének egy múltját, mint természetét jól ismer-jük — erős meggyőződésünk, hogy az építészeti hivatal részéről eddigi módon tett kiszállás és intézkedés kívánt eredményt szűlni nem fog s az azelőtt három évvel megejtett nivellirozás adatainak ki tudja mikori felhasználásával nagy-szabású s öröklet felmúlul szabályozás is, mig a késő jövőben tetteit valnek, félrendszabálytal elérhetni mitsem vélünk — felhiva a nmlts. bel-ügyminister ur figyelmét is — érlelyes és olyan intézkedéseket kértünk és várunk, melyek e gy-a-kori csapásokat legalább korlátok közé szorit-sák, de gyorsan.

Segélyt kértünk tehát újlag, de legyen az akár néhány veszélyesebb gát kisajátítás mellett leendő törlése, akár a víz meder. legalább hat hólnapi szabadon hagyására s így önszabályo-zására — a gátaknak azonnali ideiglenes áltá-volitása de ideje, hogy néhány malomtulajdonos magán érdekei s miután mind partulajdonosok is egyszersmind — képzelt hasznaival szemben több község létérdeke megévassék, megvédelmez-tessek.

Vagy pedig szorítsa a közigazgatás rea a malomtulajdonosokat azon jogosan követelhető körülményre, miszerint műszaki terv szerinti szab-ványos, a helyi viszonyoknak s követelmények-nek megfelelő zugós-gátakat építsenek, mert végre jólatunk vízzel és izsappal.

Méltányos, alkotmányos állam polgárai s lakói vagyunk, hisszük, hogy midőn adóképes-ségünk előmozdítása és előadótetése érdekében s hogy minden polgári kötelezettségeinknek eleget tehetni épen e kötelezettségekből kifolyó jo-gainknál fogva — segélyért folyamodunk, nem fogtunk pusztán kiáltani s nem leszünk kény-teleken bajainkban mindanyiszor s mindaddig a nyilvánosság itélő székéhez appellálni.

Vizes.

Felvincz, 1881. Május 15-én.

(A megáradt Maros. Károk.)

Folyó hó 10-től óta mai napig a felhők-ből esősepekben szakadatlanul omlott az áldás, pedig a jóból is a mi sok, meg szokott ártani, így történt velünk is a Maros vidékén, a hol a folytonos esőzés miatt előbb az Aranyos, azután a Maros folyó medréből kiömlővén, az egész Marostér vízzel lett elborítva s jelenleg is az egész lapály víz alatt áll. Ezen áradás a Maros-mentén levő kalászos gabonákban bizonyára te-tetesem kárt okozand, s az az ottani birtokosok aratási reményeit nagyban fogja csökkenteni, az elvetett tengeri és pityókákban hasonlólag tetemes kárt okozand, különösen, ha a víz medrébe ha-mar vissza nem száll, az ottani földek a türk-buzának idei termelése kétségessé válik.

A Maros vize ez alkalommal oly nagy mérvben áradott ki, hogy hasonló áradásra 1851-ik év óta nem emlékezünk, ez évben a Maros-nak ez a második áradása és ez oly rohamos és nagymérvű volt, miszerint a marosmenti leg-jobb legelőknél a dús fűtermés semmivé van tve; a legelő marhákak onnan kiszorítottak, s különö-sen Miklóslaka község lakosai kénytelenek voltak egeő barnaikat marosújvári alsó hidon hajtani haza, mivel az áradás a helységgel egyenes közlekedést teljesen fennakasztotta.

A jelen áradás a Maroson tutajozó társu-latok és egyeseknek is igen érzékeny károkat okozott; láttunk egész tereit tulajokat gondatlan-nul az áradás által elsodortatni, melyek mene-tükben több marosi hajós malmot rongáltak meg.

A mostani folytonos esőzés a gazdaközön-ségre káros és hátrányos hatással volt annyiban is, hogy a törökbuza vetést, legalább az alan-tabb fekvő helyeken 10 nappal bátráltatta, a mi, ha őszszel korán hóharmat fog jelentkezni, a gazdákra minden bizonynál káros hatással lesz.

Miután a gazdaközönység reményeinek bév-mérője az időjárás, nem csoda, ha az időjárás eszezőlyei szerint változást szenved, mert semmi-féle partitület nem állag-annya az időjárás sze-zezőlyeitől, mint a gazda ipara; de végül is meg kell abban nyugodni, „jót remélve, rozsat érve, elmúlik a világ.“

r. l.

Brassó, 1881. május 15.

(Esőzés. — Ünnepegy a trónörökös lakodalmán.)

Tekintetes Szerkesztő ur! Brassóban a foly-tonos esőzés miatt lehagylók a kedélyeket, minthogy itt ha egyszer megérdek az ég es-a-tornái — akkor rá tart egy-két hétig, — ez még hadján lenne, de olyan hideggel párosul, hogy a téli kabátot bátran felvehetni. Az idén aligha lesz a híres brassói cseresznyéből valami, mert a rendkívül nagy számmal jelentkezett csero-barak megrongáltak a virágjában levő fákat — a mit megkíméltek, azt a folytonos hideg esőzé-s teszi tönkre. Vetéseink is szenvedtek a sok eső miatt, általában nem igen kecsgető jövőnek nézünk elébe.

Folyó hó 10-én a trónörökös menyegzője alkalmából a helybeli róm. kath. plébánia tem-plomban fényes istentisztelet tartott, melyen a különböző hivatalok és tisztikarok jelen voltak. Este vártunk volna világitást, de az élelmes

szász atyafiak nem égetik hiába a gyertyát, petroleumot, sőt még a híres légszeszgyár is fu-karkodik a fényességgel, mintha csak öröme tel-nék a pilgoló lángok bágyadt fényében. (Vajha az örök világosság ne késne a szegény bras-sóiaknak!)

Luminatio tehát nem volt, de láttunk há-rom nemzeti színlő lobogót az egész városban, lehet, hogy nincs is több egész Brassóban — a szászoknak, oláhoknak, zsidóknak nem kell a veres, fehér, zöld színlő lobogó, — aztán minék is ki-tenni, mikor azzal csak jelzik az örömlünnepélyt — jobb, ha lelkiileg érzik az örömet, aztán sok pénzbe kerül a nemzeti színlő zászló, jobb a pénz egyébre, ez a szászok nézete. — A róm. kath. plébánia templom tornyából igen szépen lengett a háromszínlő zászló, ugy a róm kath. főgymn. és a főispáni hivatal ablakaiból is. Más ünnep-lyes alkalommal még a magyar kaszinó is ki szokta tenni a nemzeti színlő lobogót, de jelen alkalommal elmaradt. A héten ki volt tve a trónörökös menyegzőjére készült album, a fekete ébenfa gyönyörűen ki van faragva, díszére válik a hosszafalusi faragászati iskola kintűnő taná-rának Kucsai Jánosnak, kinek fiatal tanítványai két egész hétig szakadatlanul dolgoztak a csont keményesgű fából készült Brassó város czimerén, melyet cser- és babérkoszorú övez, e magyar, német és oláh nyelven írt feliratot Gűt János és fia nyomdájában levő lithographus készítette a tollrajzot művészielen, méltóan a násztünnepélyhez.

Folyó hó 15-én este a Nr. 1. vendéglő nagy termében a helybeli róm. kath. főgymna-sium ifjusága IV. nyilvános hangversenyt adott, melyen a szép számmal egybegyűlt közönség kintűnő mulatott, látni lehetett mindenkinek az arcáról, a megelégedést és örömet a jól sikerült műsorozat minden száma felett. Csaknem minden darabot tapsvihar követett, kétszer is ismételni kellett a zene- és énekdarabokat, melyek siker-nyen minden várakozást felmúltak. A műsoro-zat énekből, zenedarabokból, szavazatokból s Czinege István tanár által tartott vegytani felo-vasásból, mely kísérletekkel volt összekötve s nagy figyelemmel hallgatott s nagy elismerés-sel találkozott, — állott.

Kezdeté 8 órákor volt és majdnem 12 óráig tartott, dacára az előhaladott időnek, senki sem bánta meg, hogy részt vett ezen jótékonycélu hangversenyben, mert a kedélyes multság mel-lett még ismeretekben is gazdagodott.

A hangversenyből befolyt 95 ft jövedelem a földrajzi szertár gyarapítására fordítatik.

Elismerést érdemel a brassói róm. kath. főgymnázium igazgatója és tanári kara, minthogy tanszertárai gyarapítására semmi fáradságot nem kímélnek — éljenek soká és neveljenek a ha-zának derék polgárokat.

r. l.

Oroszországi zsidóüldözések.

Május 16-dikán éjjel Volocyska község harangzúgás s kétségbeesett segélykiáltások által riadztatott fel. Az azonnal oda kü-l-dött osztrák zászlóalj riadót fuvatott s a határon őrszemeket állított fel. A határvárnál a pénz-tyűgyörökkel együttesen 30 fegyveres állítottat-tal fel. Orosz részről a nőknek s gyermekeknek megengedték a Polyvolocyskába való menekülést. A lármát s a készülődést az okozta, hogy 20 fegyveres kozák megtámadott egy vendéglőt s több magán házat a volocyskai pályaudvar közelében, az ablaktáblákat bezúzták, az ajtó-kat betörték s aztán a banda a pályaudvartól mintegy 4 kilomertny távolban levő városkába ment, itt a rendőrbiztos beszédet tartott hozzá-jok, mire ezek eltávoztak. A volocyskai pa-rasztkoz passzív viselkedést magukat, valószínűleg azon figyelemztetés következtében, melyet egy bírósági hivatalnok tegnap hivatalosan intézett a községekhez, rendre, nyugalomra intve őket. — O d e s s z a i sürgönyök szerint ott zavargások törték ki.

A 8. és 9 ki kievi zsidóüldözésben való részesség miatt elfogott 1400 ember elleni víze-gálattal a törvényesek megbízottak. Az elfogottak közt egy gazdag s Kievből jól ismert elő-kelő hölgy is van, kit azért fogtak el, mert ko-csáján az elrabolt holmik elszállítani akarta. A kievi rendőrség jelenleg házmotázásokat vé-gez a rablott holmik után kutatva. Sajátságos, hogy logikább a gazdag polgároknál találnak rablott jószágot. A „Kievlyanai“ végül mege-zá-folja azt a hírt, hogy a zavargásokat a Moszk-vából jött kazapok okozták volna. A zsidók üldözését maga a kievi lakosság kezdte.

Városban egyetlen nap sem mulik el új zsidó-üldözések híre nélkül. Azonban kísérletet tettek, de az igaztók csak jelentéktelenebb ve-rekedéseket provokálhattak, mert a lengyelek a városi zsidókkal a legjobb egyetértésben élnek. Smerinkában, s más podóliai helységekben rab-lási esetek fordultak elő; a rablók III ik Sándor éltetésével fogtak munkájukhoz.

Ugyancsak Kievből a boulevard egyik há-zában felfedezett titkos nyomda személyzetét abban a pillanatban fogták el, midőn épen a fenyegető leveleket a borítékokba zárták és a kievi aristokratákhoz címizték. Midőn a zsidó-üldözés felett kezdőben örvendő aristokraták erről értesültek, többen közülük Drentelen fő-kormányzóhoz stietek s közönyös magatartása mi-att keserű szemrehányásokkal illették: Drentelen

fől és alá szaladgált a teremben mint egy őrlt s így kiabált: „Hagyjatok engem békében! El-veztettem a fejemet. Épen most kaptam dor-gálást Pétervárról, hogy legalább a látszat ked-véért miért nem tettem intézkedéseket a lázon-gók ellen.“ Később ismét így szólt: „Én rend-jelt vártam, azt hittem a multság (pohulan-ka“) tetszeni fog ugy a kormányának, mint a kazapoknak, s most látom, hogy mint „durák“-ot (szamarat) elkergetnek.

IRODALOM és MŰVÉSZET.

NEHÁNY SZÓ

a kolozsvári színházi választmányhoz.

I.

Ismét egy év telt el nyomtalanul a vég-leges rendezés égető kérdését megoldatlanul hagyva, mint elődei. A próbálkozás, ingadozás és tévelygés éve volt ez is, lettne mint a többi a nélkül, hogy a kolozsvári nemz. színház vo-zotésének kérdésében előbbre lépést jelezne.

És ez a próbálkozás már évek óta tart. Évek óta keresi a választmány hol egy, hol más tagjában, hol ily, hol amolyan rendezéssel, az utat, melyen színházunk vezetése hivatásának megfelelően oly szilárd talajra bukkanjon, hogy az experimentálás veszélyes lejtője helyett, a körülmények szabta legjobb utat megtalálhassa. Tanni vagyunk a vergődésnek évek óta s lát-juk, hogy színházunk vezetése körül a legcse-kélyebb intézkedés sem történt évek óta arra nézve, hogy a magyar színészet ez ősi fészében, melynek létezése ma már állami segély által is biztosítva van, az ország második közönsége, igényeinek megfelelő színi előadásokat élvezzen s az előadó színész, ki az itteni igények mérté-két megtti, magát itthon érezze, jövője kérdé-sét nemileg biztosítva lása, s ez al menten az élet legnyomasztóbb kérdéseitől, munkásságának megadhatta azt az eszményi színezetet, mely nélkül magasabb művelvezet nincs, mely nélkül a színészet valóban csak komédia.

Igen, mi látjuk a vergődést, de olyas va-lamit is látunk, mintha a vezetőknél hiányza-nék a feladat komolyságának tudata.

Midőn az erdélyi nemesség néhány tagja választmányynya alakult, s mint ilyen, a kolozsvári nemzeti színház ügyeinek vezetését magának tartotta fűnn, bizonyára át volt hatva a lelkes csoport, az eszme fűnségétől, a színház kérdé-seinek — különösen a mi viszonyaink közti — nagy horderejéről. E választmány, mely pénzen kívül még idejével is áldozhatott a színtügynek, átadta helyét egy másik [választmánynak, mert — fájdalom — az idők nagyon megváltoztak s ez örökölte ugyan a színház vezetése körül a protektorátust, de nem örökölte elődei lelkes-e-dését, ügybuzgalmát.

Ha egyébb nem volna: bizonyítaná e szo-moru állítást az is, hogy az ügyek közvetlen vezetésére idejével nem áldoz a választ-mány.

Minő kíváncsatos volna nemcsak, de mil-égetlen szükséges, hogy töljön több ízben össze a választmány tanácskozára, hogy ne hagyjon fontosabb kérdéseket oly hosszasan elintézetlenül, mint pl. csak nemrég a nyugdíj alapszabályok feltérjesztésének kérdését is. Hogy a választmányi gyűléseken jelenjenek meg pontosan a tagok, hogy mutassák meg lelkesedésüket az ügy iránt a legkomolyabb kérdéseknél s ne csu-pán akkor, midőn egy vagy másik érdekelt és pártfogolt existentiát ajánlanak a szerződötetés-re. Hogy rendszereitese a választmány működé-sét, adjon színezetet munkásságának; vessen számot pénzügyeivel s válaszon a két létető-ség közül: vagy vállalkozónak adni ki a szin-házat, oly feltétellel, hogy az a nyugdíj-kérdést s az ezzel kapcsolatban levő föltételeket tiszte-letten tartsa, vagy pedig mondja ki, mint szolid gazdához illik: ennyi a pénzem, ennyi a közön-ség részvéte, költsékezhem tehát ennyit, vagy ennyit s ezt a határt ne lépje túl. Hogy tartson annyi erőt, a mennyit képes fizetni s melynek existentiát képes adni a jövőben is. stb.

Az experimentálás lehet, hogy egyszer jól áll el, mint pl. a Molnári de, de ez is csak anyagilag, szellemileg nem, (s káros rendszeré-vel nyomot hagyva maga után az idei zárszáma-dásnál) demit szőljön, a Korbuli 50 és egyeznähly ezer forintjához, mely nyomtalanul enyészett le a rendezetlen viszonyok közt. Ma még nem ha-tározott a választmány a jövő színházi év veze-tését illetőleg (noha ma már május hó 17-ike van) itt az ideje, hogy e mindenek felett fontos kérdésben tanácskozzék.

Válassza meg majd emberét. De csak egy embert.

Három intendans annyi, mintha egy sem volna.

A legnagyobb tisztelettel vagyunk azok iránt, kik nálunk jelenleg e tisztet betöltik, de kettejük elfoglaltsága nem enged időt sem, hogy kivéve az estét, a színház felé közeledhessenek, a harmadik pedig földbirtokos lévén az év egy részét töltheti csak Kolozsvárrt. Hova, kihez men-jen most már az a 124 vagy 120 tag, ha va-lamely elintézendő baja van? Po-dig ennyi embernek, (különösen színháznál) akad mindig annyi elintézendője, hogy egy ember akár reggeltől estig foglalkozhatik velük. Ezt

Magyar kir. államvasutak menetrendje.

(Keleti vonal)

Ervényes 1880. évi szeptember hó 10-étől.

Nagyvárad—predeal irány.

Allomások		Gyors-vonat 2. sz.		Személy-vonat 4. sz.		Teher-vonat 42. sz.	
		óra	perc	óra	perc	óra	perc
Budapest	Elind.	10	05	6	55	6	05
Czegléd	"	11	33	10	20	9	15
Püspök-Ladány	"	1	51	2	22	1	56
Nagyvárad (Vendéglő)	Erk.	3	16	4	30	5	25
Nagy-Várad	Elind.	3	21	5	10	6	30
Várad-Velence	"	—	—	5	19	6	43
Fugyi-Vásárhely	"	—	—	5	30	7	05
Mező-Telegd	"	3	52	5	52	8	00
Elesd	"	—	—	6	10	9	03
Rév	"	4	27	6	34	10	00
Csucsá (Vendéglő)	"	5	24	7	38	12	20
Bánffy-Hunyad	"	5	57	8	15	2	00
Sztána	"	—	—	8	36	2	34
Egeres	"	—	—	9	00	3	20
Magyar-Gorbó	"	—	—	9	14	3	42
Magyar-Nádas	"	—	—	9	30	4	20
Kolozsvár (Vendéglő)	Erkez.	7	04	9	50	4	52
Kolozsvár	Elind.	7	14	10	14	5	20
Apahida	"	—	—	10	36	6	00
Kolozs-Kara	"	—	—	10	47	6	18
Virágosvölgy	"	—	—	11	28	7	26
Gyéres	"	8	26	12	04	8	49
Kocsárd (Elágazás M.-Vásárhely felé)	Erkez.	8	47	12	38	9	41
Kocsárd (Vendéglő)	Elind.	8	50	12	48	9	30
Maros-Ujvár	"	—	—	12	56	9	42
Felvincz	"	—	—	1	08	10	00
Nagy-Enyed	"	9	16	1	27	11	00
Tövis (Elágazás Gyulafehérvár felé)	Erkez.	9	32	1	47	11	35
Tövis (Vendéglő)	Elind.	9	39	2	07	12	34

Allomások

		Gyors-vonat 2. sz.		Személy-vonat 4. sz.		Teher-vonat 42. sz.	
		óra	perc	óra	perc	óra	perc
Karácsonfalva	"	—	—	2	35	1	28
Balázsfalva	"	10	08	2	50	2	01
Hosszu-Aszó	"	—	—	3	07	2	28
Mikeszása	"	—	—	3	23	2	59
Kapus (Elágazás Nagy Szobon felé)	Erkez.	10	41	3	41	3	28
Kapus (Vendéglő)	Elind.	10	48	3	51	3	52
Medgyes	"	11	02	4	11	4	37
Eczel	"	—	—	4	30	5	08
Erzsébetváros	"	11	24	4	44	6	00
Dános	"	—	—	5	04	6	39
Segesvár (Vendéglő)	Erkez.	11	51	5	22	7	09
Segesvár	Elind.	12	11	5	32	—	—
Héjasfalva	"	12	26	5	50	—	—
Erked	"	—	—	6	28	—	—
Bene	"	—	—	6	50	—	—
Kacza	"	—	—	7	11	—	—
Homoród-Kőhalom	"	1	29	7	29	—	—
Alsó-Rákos	"	—	—	7	56	—	—
Agostonfalva	"	2	04	8	18	—	—
Kőpecz	"	—	—	8	26	—	—
Apáca	"	2	24	8	51	—	—
Mogyoros	"	—	—	9	04	—	—
Földvár	"	2	44	9	23	—	—
Botfalva	"	—	—	9	40	—	—
Brassó	"	3	25	10	12	—	—
Derecske-Hétfalu	"	—	—	10	31	—	—
Tömös	"	4	03	11	07	—	—
Predeal	Erkez.	4	28	11	39	—	—
Bukarest	"	10	35	9	00	—	—

Kocsárd—marosvásárhely

Allomások		Vegy. von. 112. sz.		Vegy. v. 116. sz.	
		óra	perc	óra	perc
Kocsárd (vend.) Ind.	"	9	10	4	00
Kecze	"	9	46	4	36
Maros-Ludas	"	10	18	5	08
Maros-Bogát	"	10	29	5	19
Csapó-Radnóth	"	11	13	6	05
Nyárád	"	12	02	6	54
M.-Vásárhely	Erk.	12	26	7	18
Tövis—gyulafehérvár					
Allomások		Vegy. von. 212. sz.		Vegy. v. 214. sz.	
		óra	perc	óra	perc
Tövis (vendéglő) Ind.	"	2	39	8	20
Gyulafehérvár (v.) Erk.	"	3	11	9	10
Gyulafehérvár (v.) Ind.	"	3	26	—	—
Arad	Erk.	11	50	—	—
Kapus—nagy-szeben					
Allomások		Vegy. v. 312. sz.		Vegy. v. 316. sz.	
		óra	perc	óra	perc
Kapus (vendéglő) "	"	11	10	4	25
Nagy-Selyk	"	11	49	5	02
Ladamos	"	12	34	5	45
Vizakna	"	1	14	6	23
Nagy-Szeben	Erk.	1	41	6	50

Jegyzet. A vastagabb keretbe nyomott számok az esti 6 órától reggeli 5 óra 59 percig számított éjjeli időt jelentik.

Sz. 2439. 1881.

Hirdetmény.

A kolozsvári kir. törvényszék mint urbéri bíróság kiküldött bírójával közlő irattal, hogy a diósi erdő és legelő elkülönítése iránt függőben levő birtok rendezési ügyben a képviselői rendezése és működő mérnök megválasztásával kezdődő előmunkálatok határ idején 1881 évi június hó 31 d. e. 9 órája tüzetett ki — mikorra az összes érdekelt Diós községbe a faluházához megidéztetnek.

A kolozsvári kir. törvényszék mint urbéri bíróság nevében 181. április hó 11-én.

Horváth Kálmán.

(270) 1—3

Sz. 4260—1881.

Árlejtési hirdetés.

A B. Hunyad-hidalmási uton N.-Almásan felül, a téglánál levő hid kiépítése folyó hó 23-án d. e. 10 órakor a megyeházánál megtartandó árlejtésen ki fog adni.

Kikiáltási ár 834 frt 76 kr.

Árlejtési szándékozók a kikiáltási ár 50%-át bánat pénzül kötelesek előre letenni, melyet vállalkozó a vállalati összeg 10%-ra kiegészíteni tartozik.

Költségvetés, terv és részletes feltételek az aljegyző íródban megtekinthetők.

Kolozsmegye alispánjától,
Kolozsvárt, 1881. május 6-án.

Gyarmathy Miklós,

alispán.

(265)

3—3

Első és legnagyobb butor raktár DUHONY JÁNOS-nál

Kolozsvárt, a Redoutte (vigadó) épületében.

Kolozsvári butor gyártmányainak és minden ezen szakmába vágó cikkeknek nagy raktára.

Főraktára nádfontu fa- és vaskeretű butoroknak.

Dus választék Paszomány munkákban, vég vagy meter számra.

Különböző nagyságu lőszőr madrácz és szőnyegek választékos raktára.

Van szerencsém a n. érd. közönség figyelmébe ajánlani, miszerint raktáromban mindennemű asztalos, esztergályos és kárpitos munkák a francia divatlapok mintája szerint készletben találhatók és megrendelhetők; minden szakmába vágó megrendeléseket felelősség mellett elvállalok, úgy szintén ocska butorokat átalakítok.

Mindenféle álló, függő és asztali tükrök, butorkelmék, ágy- és asztalterítők, a legelső gyárakból dus raktárom van.

Elvállalok

minden rangú menyasszonyi butor kelengyezéseket, irodai berendezéseket és végül butor himzéseket a legújantársabb árakban felelősség mellett.

Ugy helyi mint vidéki megrendelések gyorsan és pontosan teljesítenek.

Midőn ezen nagy raktáram egyes kiválóbb cikkeit a n. érd. közönségnek felsorolom, teljes tisztelettel kérem az eddigi éveken át engem megtisztelő bizalmukra ezentúl is érdemesíteni

Kiváló tisztelettel

Duhony János.

(436)

59—100

A deési kiállítási érem.

Figyelemreméltó!

A sz. fehérvári kiállítási érem.

Feketeerdői üvegyár

erdélyi főraktára Kolozsvárt

Hunwald Lipótnál

tart folytonosan nagy raktárt mindennemű közönséges fuvott-ugy a legfinomabb, külföldi gyárakkal versenyképes kristály metszett üveget, rosolis-, sör- és borívó garnitúrákat gyógyszer-tári újabb mintájú üvegeket

ajánlja továbbá:

kül- és belföldi közönséges valamint

belgiai Solintábláit

hazai és eschországi porcellán és kőedényt,

bécsi lámpa nagyraktár.

Tükröket, arany és diszes fa-keretben.

Első kolozsvári

üvegmetsző műhely,

ablak üvegezési munkák vállaltatnak, vidéken és helyt:

Hunwald Lipót,

40—52

(279)

B.-Magyar-utca 4. sz.

MOSSE RUDOLF

hirdetést közvetítő irodájában

(222)

Wien, Selterstätt 2.

3—*

Nyomatott a „KELET” nyomdájában Kolozsvárt.

Iskola Alapítvány - Kolozsvári Központi Egyetemi Könyvtár © Fundația pentru Școală - BCU Cluj-Napoca.

BAK LAJOS

műasztalos

KOLOZSVÁRTT

gépekkel berendezett gyárában mindennemű

BUTOROKAT,

BOLTI és TEMPLOMI

berendezéseket,

építési asztalos munkákat

készít, s az építések alkalmából ajánlja gözzel kiszáritott nagy mennyiségben

készletben levő

KOCZKAPADLÓIT.

Amerikai tölgy parquette egy □ öl 7 frt.

Koczás parquette egy □ öl 12 frt.

Ugyan ő nála kaphatók kiszáritott tölgy, bükk, juhar, hárs, dió, kőris s másnemű fák jutányos árban.

Megrendeléseket vidékre is a legnagyobb pontossággal teljesít. (240) 6—100

Dr. Lengils Fr.

NYIR-BALZSAMA.

Már maga a növényi nedv, mely a nyírből foly, ha annak törzsökét megszurják, emberemlékeztől óta, mint legkitűnőbb szőpítőszer ismeretes; de ha a nedv készítő útját a szőpítőszer útján balzsammá készítik, még csak akkor nyer majdnem csodálatos hatást.

Ha például este ezzel az arccal, vagy más valamely hely megkenetik már a kövekező reggelén csaknem észrevehetetlen pikkelyek válnak le a bőrről, mely ezáltal fényes, fehér és lágy lesz. E balzsam az arcon támadt ráncokat, himlőket elsimítja, új arczszínt idéz elő; bőrnek fehérséget, lágy-ságot és frisséget kölcsönöz; eltávolítja legrövidebb idő alatt a szőpőket, más foltokat, anyajegyeket, orrvörösséget, atkát s a bőr minden tisztatlanságait.

Egy korsó ára használati útasítással 1 frt 50 kr.

Valóságában csak Budapest TÖRÖK JÓZSEF-gyógyszeresznél, király-utca; Pozsonyban PISZTORY PELIX, Mihályi kapu; Temesvárott TARCZAY ISTVÁNNAL; Agramban SIGM. MITLBACHNÁL.

13—12